

Jose Manuel Ortega Candel

Bezpieczeństwo **kontenerów** w DevOps

Zabezpieczanie i monitorowanie kontenerów Docker

Tytuł oryginału: DevOps and Containers Security: Security and Monitoring in Docker Containers

Tłumaczenie: Andrzej Watrak

ISBN: 978-83-283-7996-1

Original edition copyright © 2020 by BPB Publications, India
All rights reserved.

Polish edition copyright © 2021 by Helion S.A.
All rights reserved.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiejkolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Pliki z przykładami omawianymi w książce można znaleźć pod adresem:
<https://ftp.helion.pl/przyklady/bekode.zip>

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres
<http://helion.pl/user/opinie/bekode>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Printed in Poland.

- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

O autorze	13
O recenzentach	14
Podziękowania	15
Wprowadzenie	17
Rozdział 1. Pierwsze kroki z DevOps	19
Struktura	19
Cele	20
Czym jest DevOps?	20
Obszary metodyki DevOps	25
Zarządzanie i planowanie	26
Tworzenie i kompilowanie kodu	26
Ciągła integracja i testy	27
Automatyczne wdrażanie	27
Zapewnianie poprawnego działania oprogramowania w środowisku produkcyjnym	28
Monitorowanie	28
Ciągła integracja i ciągłe dostarczanie oprogramowania	28
Kanał dostarczania oprogramowania	30
Narzędzia DevOps	32
Automatyzacja za pomocą narzędzi Jenkins i Drone	38
Zarządzanie infrastrukturą i konfiguracją	39
Narzędzia monitorujące	40
Pakiet ELK	41
Kontenery i orkiestracja	42
DevOps a bezpieczeństwo	42
Wprowadzenie do DevSecOps	43
Podsumowanie	45
Rozdział 2. Platformy kontenerowe	47
Struktura	47
Cele	48

Kontenery Dockera	48
Czym jest Docker?	48
Nowe funkcjonalności platformy Docker i zarządzanie kontenerami	49
Architektura platformy Docker	50
Silnik	50
Rejestr	52
Klient	52
Testowanie platformy Docker w chmurze	54
Orkiestracja kontenera	56
Docker Compose	56
Kubernetes	57
Instalacja platformy Kubernetes i kluczowe pojęcia	58
Docker Swarm	61
Swarm w praktyce	63
Platforma OpenShift	66
Platforma OpenShift jako usługa	66
Metodyka DevOps z platformą OpenShift	66
Najważniejsze elementy platformy OpenShift	69
Scenariusze szkoleniowe	72
Podsumowanie	72
Rozdział 3. Zarządzanie kontenerami i obrazami Dockera	75
Struktura	76
Cele	76
Zarządzanie obrazami Dockera	76
Wprowadzenie do obrazów Dockera	76
Warstwy obrazu	77
Etykiety obrazu	78
Projektowanie obrazów kontenerów	80
Polecenia Dockerfile	80
Czym jest plik Dockerfile?	81
Tworzenie obrazu za pomocą pliku Dockerfile	81
Dobre praktyki tworzenia pliku Dockerfile	85
Zarządzanie kontenerami	86
Wyszukiwanie i uruchamianie obrazu	86
Uruchomienie kontenera w tle systemu	88
Badanie kontenera	88

Optymalizacja obrazów	91
Pamięć podręczna platformy Docker	92
Optymalizacja kompilacji obrazu	94
Tworzenie aplikacji dla środowiska Node.js	94
Zmniejszanie obrazu	96
Zmniejszanie obrazów za pomocą obrazu Alpine Linux	97
Okrojone obrazy	98
Podsumowanie	101
Rozdział 4. Wprowadzenie do bezpieczeństwa platformy Docker ...	103
Struktura	104
Cele	104
Zasady bezpieczeństwa platformy Docker	104
Podatność głównego procesu platformy Docker na ataki	106
Dobre praktyki bezpieczeństwa	107
Uruchamianie kontenera jako nie-administratora	108
Uruchamianie kontenera w trybie tylko do odczytu	110
Blokowanie uprawnień SETUID i SETGID	111
Weryfikowanie wiarygodności obrazów	112
Ograniczanie wykorzystania zasobów	112
Kompetencje kontenera	113
Wyświetlenie wszystkich kompetencji	115
Nadawanie i odbieranie kompetencji	116
Blokowanie polecenia ping w kontenerze	118
Nadawanie kompetencji do zarządzania siecią	120
Uruchamianie uprzywilejowanych kontenerów	121
Wiarygodność kontenerów	123
Podpisywanie obrazów	124
Bezpieczne pobieranie obrazów z wykorzystaniem pliku Dockerfile	126
Narzędzie notary do zarządzania obrazami	126
Rejestr Dockera	127
Czym jest rejestr?	127
Rejestr Dockera w serwisie Docker Hub	127
Tworzenie lokalnego rejestru	128
Podsumowanie	131
Pytania	131

Rozdział 5. Bezpieczeństwo hosta platformy Docker	133
Struktura	134
Cele	134
Bezpieczeństwo procesu platformy Docker	134
Audyt plików i katalogów	137
Bezpieczeństwo jądra systemu Linux i moduł SELinux	138
Profile AppArmor i Seccomp	139
Instalacja modułu AppArmor w systemie Ubuntu	140
Moduł AppArmor w praktyce	142
Domyślny profil AppArmorDocker	142
Uruchamianie kontenera bez profilu AppArmor	143
Uruchamianie kontenera z profilem Seccomp	144
Zmniejszanie podatności kontenera na ataki	145
Testowanie bezpieczeństwa platformy Docker	146
Przykłady użycia narzędzia Docker Bench for Security	149
Kod źródłowy narzędzia Docker Bench for Security	152
Audyt hosta platformy Docker za pomocą narzędzi Lynis i dockscan	155
Audyt pliku Dockerfile	156
Narzędzie dockscan skanujące luki w bezpieczeństwie i sprawdzające podatność platformy Docker na ataki	161
Podsumowanie	163
Pytania	163
Rozdział 6. Bezpieczeństwo obrazów Dockera	165
Struktura	166
Cele	166
Repozytorium Docker Hub	166
Skanowanie bezpieczeństwa obrazów Dockera	166
Proces skanowania obrazów Dockera	167
Otwarte narzędzia do analizy zagrożeń	169
Ciągła integracja oprogramowania na platformie Docker	169
CoreOS Clair	171
Dagda — pakiet testów bezpieczeństwa	171
OWASP Dependency-Check	175
MicroScanner	179
Skaner Clair i repozytorium Quay.io	180
Repozytorium GitHub i odnośniki do narzędzia Clair	187

Repozytorium obrazów Quay.io	188
Rejestracja w repozytorium Quay.io	189
Analiza obrazów Dockera za pomocą silnika i interfejsu CLI	
narzędzia Anchore	193
Uruchomienie silnika Anchore	195
Podsumowanie	200
Pytania	200
Rozdział 7. Audyt i analiza podatności kontenerów Dockera	
na ataki	201
Struktura	202
Cele	202
Zagrożenia i ataki na kontenery	202
Zagrożenie Dirty COW (CVE-2016-5195)	207
Zapobieganie zagrożeniu Dirty COW	
przy użyciu mechanizmu AppArmor	210
Zagrożenie jack in the box (CVE-2018-8115)	210
Najbardziej zagrożone pakiety	211
Analiza zagrożeń obrazów Dockera	212
Klasyfikacja zagrożeń	213
Zagrożenia obrazu Alpine	215
Zagrożenia platformy Docker	217
Zagrożone obrazy w serwisie Docker Hub	219
Uzyskiwanie szczegółowych informacji o zagrożeniach CVE	
za pomocą interfejsu vulners API	220
Podsumowanie	222
Pytania	222
Rozdział 8. Bezpieczeństwo platformy Kubernetes	223
Struktura	224
Cele	224
Wprowadzenie do bezpieczeństwa platformy Kubernetes	224
Zabezpieczanie kontenerów na platformie Kubernetes	224
Konfigurowanie platformy Kubernetes	225
Dobre praktyki bezpieczeństwa na platformie Kubernetes	226
Zarządzanie poufnymi informacjami	230
Bezpieczeństwo silnika platformy Kubernetes	231

Kontrola bezpieczeństwa platformy Kubernetes	231
Zwiększanie bezpieczeństwa kontenerów na platformie Kubernetes	232
Narzędzie Kube Bench i zagrożenia	234
Zalecenia CIS Benchmark dla platformy Kubernetes	234
Weryfikacja węzłów roboczych	235
Weryfikacja węzła głównego	235
Zagrożenia platformy Kubernetes	236
Projekty zabezpieczeń platformy Kubernetes	238
kube-hunter	238
kubesecc	238
Wtyczki do zarządzania klastrem Kubernetesa	239
Podsumowanie	242
Pytania	242
Rozdział 9. Sieć kontenerów Dockera	245
Struktura	245
Cele	246
Typy sieci kontenerów	246
Typy sieci na platformie Docker	246
Tryb mostu	248
Tryb hosta	253
Zarządzanie siecią na platformie Docker	255
Sieć na platformie Docker	255
Komunikacja między kontenerami i wiązanie portów	258
Wiązanie portów kontenera i portów hosta	258
Ekspozowanie portów	259
Tworzenie sieci na platformie Docker i zarządzanie nimi	260
Polecenia sieciowe	260
Sieć mostowa	261
Dołączenie kontenera do sieci	262
Łączenie kontenerów	265
Łączenie kontenerów wewnątrz hosta za pomocą parametru --link	265
Zmienne środowiskowe	266
Podsumowanie	268
Pytania	269

Rozdział 10. Monitorowanie kontenerów	271
Struktura	271
Cele	272
Wydajność kontenerów, wskaźniki i zdarzenia	272
Zarządzanie dziennikami	272
Wskaźniki kontenerów	275
Odczytywanie wskaźników za pomocą polecenia docker inspect	278
Zdarzenia w kontenerach Dockera	278
Inne narzędzia monitorujące	280
Narzędzia do monitorowania wydajności	283
cAdvisor	283
dive	286
Falco	289
Monitorowanie działania	290
Monitorowanie serwisu WordPress	290
Uruchomienie kontenera z narzędziem Falco	291
Filtry	294
Analiza wywołań systemowych za pomocą narzędzia Csysdig	296
Podsumowanie	296
Pytania	297
Rozdział 11. Administrowanie kontenerami Dockera	299
Struktura	300
Cele	300
Wprowadzenie do administrowania kontenerami	300
Zarządzanie kontenerami Dockera za pomocą narzędzia Rancher	302
Wdrożenie platformy Kubernetes za pomocą narzędzia Rancher	306
Zarządzanie kontenerami za pomocą narzędzia Portainer	310
Wdrożenie narzędzia Portainer w klastrze Docker Swarm	320
Zarządzanie klastrem Docker Swarm za pomocą narzędzia Portainer	323
Podsumowanie	326
Pytania	326

ROZDZIAŁ 4.

Wprowadzenie do bezpieczeństwa platformy Docker

W tym rozdziale opisane są dobre praktyki dotyczące bezpieczeństwa kontenerów oraz inne zagadnienia, m.in. funkcjonalności platformy Docker wykorzystywane w kontenerach (np. tryb uprzywilejowany). Przedstawiony jest rejestr Dockera i mechanizm sprawdzania wiarygodności umożliwiający bezpieczne umieszczanie obrazów w serwisie Docker Hub i w prywatnym rejestrze. Platforma Docker oferuje centralny rejestr publicznych obrazów. Jeżeli obraz nie powinien być publicznie dostępny, należy użyć prywatnego rejestru.

Za pomocą platformy Docker można bezpiecznie uruchamiać w odizolowanych środowiskach aplikacje wraz ze wszystkimi zależnościami i bibliotekami. Dzięki temu tworzenie aplikacji, testowanie ich i utrzymywanie jest mniej skomplikowane. Kompaktowe obrazy można uruchamiać w każdym środowisku.

Specjaliści IT powinni dokładnie poznać bezpieczeństwo kontenerów. Administratorzy zajmujący się zarządzaniem i zabezpieczaniem aplikacji powinni szybko zdobyć nowe umiejętności.

Struktura

- Zasady bezpieczeństwa platformy Docker.
- Dobre praktyki bezpieczeństwa.
- Kompetencje kontenerów.
- Wiarygodność kontenerów.
- Rejestr Dockera.

Cele

- Wyjaśnienie zasad bezpieczeństwa platformy Docker i dobrych praktyk.
- Omówienie kompetencji platformy Docker i weryfikacji wiarygodności kontenerów.
- Opis rejestru platformy Docker.
- Opis procesu tworzenia rejestru Dockera na lokalnym komputerze.

Zasady bezpieczeństwa platformy Docker

Z perspektywy bezpieczeństwa kontener Dockera wykorzystuje zasoby hosta, ale zawiera własne środowisko uruchomieniowe i zredukowaną przestrzeń użytkownika w systemie operacyjnym. Oznacza to, że kontener można chronić w bardzo podobny sposób jak hosta, bo w gruncie rzeczy jest to niemal rzeczywisty komputer.

Kontener nie ma dostępu do innych kontenerów ani do systemu operacyjnego hosta (z wyjątkiem woluminów, o ile nada się mu odpowiednie uprawnienia). Może komunikować się z innymi kontenerami poprzez sieć, jeżeli zostanie odpowiednio skonfigurowana.

Należy pamiętać, że kontener stanowi odizolowane środowisko, podobnie jak maszyna wirtualna, ale w mniejszym stopniu obciąża system operacyjny, jest prostszy w konfiguracji i w całkowicie bezpieczny sposób może korzystać z określonych katalogów hosta, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Mimo że procesy kontenera są odizolowane od procesów systemu operacyjnego, wykorzystują jego jądro. Platforma Docker stosuje różne techniki izolowania kontenerów od siebie i zabezpieczania ich przed sobą nawzajem. Najważniejsze są tu centralne funkcjonalności jądra systemu Linux, m.in. grupy sterowania i przestrzenie nazw. Zasoby systemu (pamięć, procesor, sieć) przydziela kontenerom mechanizm oparty na grupach sterujących, który gwarantuje, że każdy kontener wykorzystuje tylko przydzieloną mu ilość zasobów.

Opisane podejście nie oferuje takiego samego stopnia izolacji, jak maszyny wirtualne. Jeżeli haker zaatakuje maszynę wirtualną, jego szanse uzyskania dostępu do jądra bazowego systemu operacyjnego są niemal zerowe. Natomiast kontener jest wyodrębnioną instancją wykorzystującą wspólne jądro systemu, przez co haker ma większe możliwości prowadzenia ataków.

Pomimo opisanych technik izolacji z kontenera można uzyskać dostęp do ważnych elementów systemu operacyjnego, np. grup sterujących lub interfejsów jądra znajdujących się w katalogach `/sys` i `/proc`. Zatem haker może użyć kontenera do swoich celów. Ponieważ wszystkie kontenery wykorzystują ten sam system operacyjny hosta i tę samą przestrzeń nazw, haker po uzyskaniu dostępu administracyjnego do jednego kontenera może wykonywać operacje na jądrze systemu.

Proces platformy Docker, który zarządza kontenerami, jest uruchamiany z uprawnieniami administratora. Zatem użytkownik mający dostęp do tego procesu automatycznie posiada dostęp do wszystkich katalogów i możliwość korzystania z interfejsu REST API za pomocą protokołu HTTP. Dlatego dokumentacja do platformy Docker zaleca, aby dostęp do procesu miały tylko zaufane osoby.

Programiści korzystający z platformy Docker mają świadomość problemów z bezpieczeństwem i ich zdaniem stanowią one przeszkodę w stosowaniu tej technologii w środowiskach produkcyjnych. Dlatego najnowsze wersje platformy, oferujące fundamentalne techniki izolowania jądra systemu Linux, zostały wzbogacone we funkcjonalności AppArmor, SELinux i Seccomp pełniące funkcje blokad dostępu do zasobów jądra:

- **AppArmor** zarządza prawami dostępu kontenerów do systemu plików.
- **SELinux** jest zaawansowanym systemem zasad kontroli dostępu do zasobów jądra.
- **Seccomp** (Secure Computing Mode) monitoruje wywołania systemowe.

Oprócz powyższych funkcjonalności platforma Docker wykorzystuje tzw. kompetencje (ang. *capabilities*) ograniczające uprawnienia nadawane uruchamianym kontenerom.

Wątpliwości budzą również słabe punkty rejestru, w którym udostępniane są obrazy z aplikacjami. W zasadzie nie ma ograniczeń dotyczących tworzenia i publikowania obrazów w serwisie Docker Hub, co rodzi ryzyko wprowadzenia do systemu złośliwego kodu pobranego z obrazem. Dlatego przed wdrożeniem aplikacji należy się upewnić, że cały kod zawarty w obrazie pochodzi z zaufanego źródła.

Korzystanie z platformy Docker daje programistom, testerom i administratorom wiele korzyści. Programiści mogą skupić się na tworzeniu kodu i nie muszą się zajmować różnicami między środowiskami programistycznym i produkcyjnym. Ponieważ kontenery są bardzo proste w zarządzaniu, a ich główną cechą jest niewielkie obciążenie, które wprowadzają do systemu, bardzo dobrze nadają się do środowisk testowych. Administratorzy mogą łatwo wdrażać aplikacje bez konieczności stosowania maszyn wirtualnych.

Wirtualizacja oparta na kontenerach ma tę zaletę, że umożliwia izolowanie od siebie aplikacji o różnych wymaganiach bez korzystania z systemów operacyjnych gości wprowadzających dodatkowe obciążenie. Technologia kontenerowa wykorzystuje dwa podstawowe elementy jądra systemu Linux: grupy sterowania (ang. *control groups* lub *cgroups*) i przestrzenie nazw.

Za pomocą przestrzeni nazw można izolować od siebie procesy i punkty montażu. Dzięki temu procesy działające wewnątrz różnych kontenerów nie oddziałują na siebie nawzajem. Analogicznie punkty montażu istniejące w różnych kontenerach nie kolidują ze sobą.

Grupa sterowania jest to funkcjonalność jądra systemu ograniczająca wykorzystanie procesora i pamięci przez kontener. W efekcie kontener ma dostęp tylko do tych zasobów, których faktycznie potrzebuje.

Podatność głównego procesu platformy Docker na ataki

Korzystając z wirtualizacji oferowanej przez platformę Docker, łatwo jest zapomnieć o bezpieczeństwie uruchamianych kontenerów. Należy pamiętać, że platforma do normalnego funkcjonowania wymaga uprawnień administratora (*root*).

Główny proces platformy, zarządzający cyklem życia kontenerów, również wymaga uprawnień administratora. Z tego powodu jest podatny na ataki. Więcej informacji na ten temat jest dostępnych w oficjalnej dokumentacji pod adresem <https://docs.docker.com/engine/security>.

Główny proces platformy odpowiada za tworzenie kontenerów i zarządzanie nimi, tj. tworzenie systemów plików, przypisywanie adresów IP, kierowanie pakietów,

zarządzanie procesami i realizację wielu innych zadań wymagających uprawnień administratora. Dlatego bardzo ważne jest, aby proces ten uruchamiać za pomocą konta administratora.

Spośród wielu operacji, które można wykonywać na kontenerach, należy wyróżnić ich uruchamianie, zatrzymywanie i modyfikowanie ich konfiguracji. Za pomocą odpowiednich poleceń można również uzyskiwać poufne informacje, w tym hasła i certyfikaty.

Jednym z ostatecznych celów twórców platformy Docker była możliwość uruchamiania jej głównego procesu bez uprawnień administratora, ale bez ograniczania funkcjonalności i delegowania operacji administracyjnych (np. na plikach systemowych lub sieci) do dedykowanych wątków z szerszymi uprawnieniami.

Jeżeli trzeba udostępnić port platformy Docker na zewnątrz (aby móc używać jej interfejsu API), należy to zrobić tak, aby mogli z niego korzystać tylko zaufani użytkownicy. Prosty sposób polega na zabezpieczeniu komunikacji protokołem HTTPS i certyfikatem. Niezbędna do tego celu konfiguracja jest opisana na stronie <https://docs.docker.com/articles/https>.

Dobre praktyki bezpieczeństwa

Poniższa lista zawiera dobre praktyki bezpiecznego korzystania z platformy Docker:

- Główny proces platformy należy uruchamiać na dedykowanym serwerze, odizolowanym od innych komputerów.
- Najlepszą opcją jest uruchamianie głównego procesu na komputerze z systemem Unix.
- Podczas konfigurowania katalogów hosta jako woluminów należy zachowywać szczególną ostrożność, ponieważ kontener może uzyskać do nich pełny dostęp i wykonywać w nich nieodwracalne operacje.
- Komunikację należy zabezpieczać za pomocą protokołu SSL.
- Wewnątrz kontenerów nie należy uruchamiać procesów z uprawnieniami administracyjnymi.
- Warto rozważyć użycie specjalnych funkcji zabezpieczeń, np. AppArmor lub SELinux.
- Kontenery, w odróżnieniu od maszyn wirtualnych, współdzielą jądro systemu hosta. Dlatego ważne jest, aby instalować najnowsze poprawki bezpieczeństwa.

Administratorzy systemu Linux powinni przestrzegać najlepszych zaleceń dotyczących bezpieczeństwa. Stosując wymienione niżej praktyki, można tworzyć bezpieczne usługi i kontenery:

- Nie uruchamiaj oprogramowania jako administrator.
- Blokuj uprawnienia SETUID.
- Usuвай i dodawaj kompetencje do kontenerów za pomocą parametrów `--cap` ↪ `-drop` i `--cap-add`.
- Za pomocą parametru `--cap-add` dodawaj tylko te kompetencje, które są naprawdę potrzebne.
- W kontenerze uruchamiaj tylko jedną aplikację lub mikrouslugę.
- Do współdzielenia poufnych danych nie używaj zmiennych środowiskowych ani nie uruchamiaj kontenerów w trybie uprzywilejowanym.
- Sprawdzaj, jacy użytkownicy mają dostęp do hosta z platformą Docker.
- Aktualizuj platformę Docker do najnowszych wersji, pozbawionych luk w bezpieczeństwie i oferujących nowe funkcjonalności.
- Aktualizuj jądro systemu Linux, w którym działa platforma Docker. Współdzielone przez kontenery jądro systemu jest jednym z najbardziej newralgicznych komponentów systemu. Dlatego bardzo ważne jest, aby instalować najnowsze poprawki, gdy tylko się pojawią.

W kolejnych podrozdziałach są dokładniej opisane niektóre dobre praktyki. Najpierw zajmijmy się domyślnym kontem użytkownika kontenera.

Uruchamianie kontenera jako nie-administratora

Domyślnie kontenery są uruchamiane z uprawnieniami administratora. Stosując opisane niżej polecenia, można się przekonać, że domyślnym użytkownikiem jest *root*.

Poniższe polecenie uruchamia kontener z systemem Alpine i uprawnieniami administratora:

```
$ docker run -v /bin:/host/bin --it --rm alpine sh
```

Rysunek 4.1 przedstawia wynik użycia tego polecenia.

Z perspektywy bezpieczeństwa ważne jest skonfigurowanie przestrzeni nazw, aby ograniczyć dostęp do kontenera. Nie jest to jednak dobra praktyka, gdyż silnik kontenera trzeba uruchamiać za pomocą konta administratora. Konieczne jest więc utworzenie konta dla każdego uruchamianego kontenera.

Domyślnie kontenery uruchamia się za pomocą konta administratora, więc takie uprawnienia obowiązują wewnątrz kontenera. Rozwiązaniem jest wskazanie

```
$ docker run -v /bin:/host/bin -it --rm alpine sh
Unable to find image 'alpine:latest' locally
latest: Pulling from library/alpine
e7c96db7181b: Pull complete
Digest: sha256:769fddc7cc2f0a1c35abb2f91432e8beecf83916c421420e6a6da9f8975464b6
Status: Downloaded newer image for alpine:latest
/ # whoami
root
/ # id
uid=0(root) gid=0(root) groups=0(root),1(bin),2(daemon),3(sys),4(adm),6(disk),10(wheel),11(floppy),20(dialout),
26(tape),27(video)
```

Rysunek 4.1. Uruchomienie kontenera z uprawnieniami administratora

w pliku *Dockerfile* podczas tworzenia obrazu, jakie konto ma być użyte do uruchomienia kontenera. Służą do tego następujące instrukcje:

```
RUN useradd <opcje>
USER <konto_użytkownika>
```

W pliku *Dockerfile* należy umieścić następujące informacje o koncie użytkownika:

```
FROM python:latest
RUN useradd -s /bin/bash unix_user
USER unix_user
ENTRYPOINT ["bin/bash"]
```

Obraz tworzy się za pomocą następującego polecenia:

```
$ docker image build -t python_image
```

Po uruchomieniu kontenera z opcją interaktywną (-i) można sprawdzić, czy konto użytkownika odpowiada temu, które zostało wskazane w pliku *Dockerfile*:

```
$ docker run -ti python_image
```

Rysunek 4.2 przedstawia zawartość pliku */etc/passwd* po użyciu powyższego polecenia.

```
proxy:x:13:13:proxy:/bin:/usr/sbin/nologin
www-data:x:33:33:www-data:/var/www:/usr/sbin/nologin
backup:x:34:34:backup:/var/backups:/usr/sbin/nologin
list:x:38:38:Mailing List Manager:/var/list:/usr/sbin/nologin
irc:x:39:39:ircd:/var/run/ircd:/usr/sbin/nologin
gnats:x:41:41:Gnats Bug-Reporting System (admin):/var/lib/gnats:/usr/sbin/nologin
nobody:x:65534:65534:nobody:/nonexistent:/usr/sbin/nologin
_apt:x:100:65534:./nonexistent:/usr/sbin/nologin
unix_user:x:1000:1000:./home/unix_user:/bin/bash
```

Rysunek 4.2. Zawartość pliku */etc/passwd*

Przeglądając plik */etc/passwd*, można sprawdzić, jakie konto zostało użyte wewnątrz kontenera.

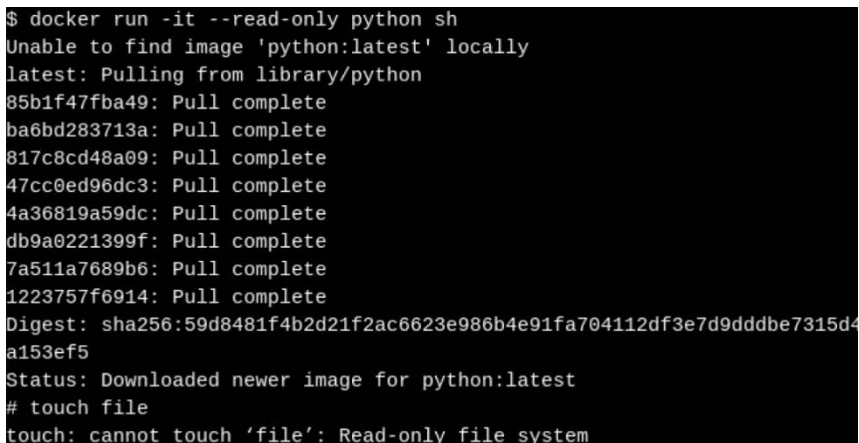
Uruchamianie kontenera w trybie tylko do odczytu

Dobłą praktyką administrowania systemem Linux jest uruchamianie aplikacji z minimalnymi uprawnieniami. Zgodnie z nią kontener należy uruchamiać z parametrem `--read-only`.

Aby ochronić kontener przed atakiem hakera, należy ograniczyć możliwość zapisu w systemie plików. W tym celu należy uruchomić kontener za pomocą polecenia `docker run` i parametru `--read-only`:

```
$ docker run -d --read-only python sh
```

Rysunek 4.3 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.


```
$ docker run -it --read-only python sh
Unable to find image 'python:latest' locally
latest: Pulling from library/python
85b1f47fba49: Pull complete
ba6bd283713a: Pull complete
817c8cd48a09: Pull complete
47cc0ed96dc3: Pull complete
4a36819a59dc: Pull complete
db9a0221399f: Pull complete
7a511a7689b6: Pull complete
1223757f6914: Pull complete
Digest: sha256:59d8481f4b2d21f2ac6623e986b4e91fa704112df3e7d9dddbe7315da153ef5
Status: Downloaded newer image for python:latest
# touch file
touch: cannot touch 'file': Read-only file system
```

Rysunek 4.3. Uruchomienie kontenera w trybie tylko do odczytu

Jeżeli kontener zostanie uruchomiony z powyższym parametrem, przy próbie utworzenia pliku pojawi się komunikat *cannot touch the file: read-only filesystem*.

Główny problem z parametrem `--read-only` polega na tym, że większość aplikacji musi tworzyć pliki, np. w katalogu `/tmp`, i nie może działać w trybie tylko do odczytu. W takim przypadku pliki i katalogi, do których aplikacja musi mieć dostęp, należy montować jako woluminy.

Jeżeli kontener musi zapisywać dane w systemie plików, dzięki woluminowi można uniknąć błędów. Ponadto dane są zapisywane trwale i są dostępne nawet po zatrzymaniu kontenera. Zalecane jest stosowanie woluminów, jeżeli wykorzystywane są pliki tymczasowe.

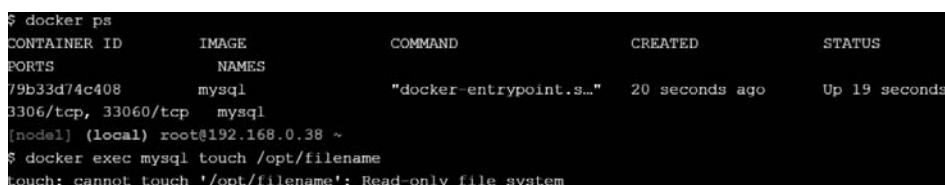
Wolumin to osobny katalog w systemie plików kontenera, zarządzany bezpośrednio przez główny proces platformy Docker. Wolumin może być współdzielony z innymi kontenerami.

W poniższym przykładzie uruchamiany jest kontener zawierający bazę MySQL. Jest on skonfigurowany w trybie tylko do odczytu z wyjątkiem katalogów `/var/lib/mysql` i `/tmp`. Oznacza to, że kontener może zapisywać dane tylko w tych katalogach.

Kontener jest uruchamiany również z innymi parametrami, m.in. `MYSQL_ROOT_PASSWORD` oraz `-v` definiującym wolumin:

```
$ docker run --name mysql --read-only -v /var/lib/mysql -v /tmp -d -e
MYSQL_ROOT_PASSWORD=password mysql
```

Rysunek 4.4 przedstawia efekt próby utworzenia pliku wewnątrz kontenera uruchomionego w trybie tylko do odczytu.


```
$ docker ps
CONTAINER ID        IMAGE               COMMAND             CREATED             STATUS
79b33d74c408      mysql              "docker-entrypoint.s..." 20 seconds ago      Up 19 seconds
3306/tcp, 33060/tcp mysql
[nodem1] (local) root@192.168.0.38 ~
$ docker exec mysql touch /opt/filename
touch: cannot touch '/opt/filename': Read-only file system
```

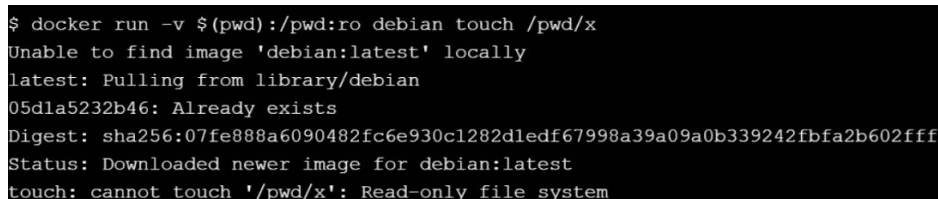
Rysunek 4.4. Uruchomienie kontenera z bazą MySQL i woluminem

Po uruchomieniu kontenera przy próbie zapisania pliku w innym katalogu niż `/tmp` pojawi się komunikat, że system plików działa w trybie tylko do odczytu.

W przypadku korzystania z woluminów można stosować parametr `ro` wskazujący ścieżkę do zadeklarowanego woluminu:

```
$ docker run -v $(pwd):/pwd:ro debian touch /pwd/x
```

Rysunek 4.5 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.


```
$ docker run -v $(pwd):/pwd:ro debian touch /pwd/x
Unable to find image 'debian:latest' locally
latest: Pulling from library/debian
05d1a5232b46: Already exists
Digest: sha256:07fe888a6090482fc6e930c1282d1edf67998a39a09a0b339242fbfa2b602fff
Status: Downloaded newer image for debian:latest
touch: cannot touch '/pwd/x': Read-only file system
```

Rysunek 4.5. Uruchomienie kontenera z woluminem w trybie tylko do odczytu

W tym podrozdziale dowiedziałeś się, jak się uruchamia kontener i montuje wolumin w trybie tylko do odczytu.

Blokowanie uprawnień SETUID i SETGID

Bity SETUID (identyfikator użytkownika) i SETGID (identyfikator grupy) określają specjalne uprawnienia dostępu do katalogów i plików systemu operacyjnego dla użytkowników, którzy nie mają uprawnień administracyjnych.

Jednak powyższe bity mają ten mankament, że mogą zostać wykorzystane przez hakera. Dlatego dobrą praktyką jest wyłączenie uprawnień SETUID za pomocą odpowiedniej instrukcji w pliku *Dockerfile*. Poniższa instrukcja usuwa uprawnienia SETUID i SETGID z tworzonego obrazu:

```
RUN find / -perm +6000 -type f -exec chmod a-s {} ; || true
```

Powyższa instrukcja wyszukuje pliki wykonywalne i odbiera uprawnienia SETUID i SETGID wszystkim użytkownikom. Należy ją stosować ostrożnie, ponieważ zainstalowane oprogramowanie może potrzebować tych uprawnień do poprawnego działania w kontenerze.

Za pomocą poniższego polecenia można wyłączyć bity SETUID i SETGID podczas uruchamiania kontenera:

```
$ docker run -d --cap-drop SETGID --cap-drop SETUID <nazwa_kontenera>
```

Weryfikowanie wiarygodności obrazów

Za pomocą zmiennej środowiskowej `DOCKER_CONTENT_TRUST` można sprawdzać, czy obrazy pobierane z rejestru platformy Docker lub z serwisu Docker Hub są wiarygodne i podpisane. Jest to ochrona przed użyciem zainfekowanego obrazu. Aby użyć tej funkcjonalności, należy zdefiniować zmienną środowiskową za pomocą polecenia `export DOCKER_CONTENT_TRUST=1`.

Poniższe polecenie pobiera obraz z serwisu Docker Hub i sprawdza jego sumę kontrolną:

```
$ docker pull obraz@sha256:a25306f3850e1bd44541976aa7b5fd0a29be
```

Powyższe polecenie sprawdza zapisaną w manifeście obrazu sumę kontrolną SHA256. Manifest to plik zawierający metadane składowych części obrazu, m.in. listę wszystkich warstw. Po upewnieniu się, że manifest nie został zmieniony, można bezpiecznie pobrać obraz nawet za pomocą niezaufanego protokołu, jakim jest HTTP.

Ograniczanie wykorzystania zasobów

Domyślnie wszystkie kontenery równomiernie współdzielą zasoby hosta. Oznacza to, że nie ma priorytetów przydzielania zasobów kontenerom. Dlatego należy stosować oprogramowanie monitorujące infrastrukturę lub klastr kontenerów oraz dostarczające szczegółowych informacji o kontenerach, które mogą zagrażać stabilności kompletnej infrastruktury, blokować usługi i zakłócać działanie całego systemu kontenerów.

Jednym z rozwiązań tego problemu jest ograniczanie za pomocą poniższego polecenia zasobów wykorzystywanych przez każdy kontener:

```
$ docker run [opcje] [obraz] [polecenie] [argumenty]
```

Powyższe polecenie ma wiele parametrów, za pomocą których można zarówno ograniczać wykorzystywane zasoby, jak również nadawać kontenerom priorytety dostępu w odpowiednich momentach, aby spełnić wymagania różnych użytkowników.

Poniższe polecenie wyświetla informacje o opcjach dotyczących procesorów, urządzeń i pamięci:

```
$ docker run --help | grep 'cpu\|device\|memory'
```

Rysunek 4.6 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.

```
$ docker run --help | grep 'cpu\|device\|memory'
--blkio-weight-device list      Block IO weight (relative device weight)
--cpu-period int               Limit CPU CFS (Completely Fair Scheduler)
--cpu-quota int                Limit CPU CFS (Completely Fair Scheduler)
--cpu-rt-period int            Limit CPU real-time period in microseconds
--cpu-rt-runtime int           Limit CPU real-time runtime in microseconds
-c, --cpu-shares int           CPU shares (relative weight)
--cpus decimal                 Number of CPUs
--cpuset-cpus string            CPUs in which to allow execution (0-3, 0,1)
--cpuset-mems string           MEMs in which to allow execution (0-3, 0,1)
--device list                  Add a host device to the container
--device-cgroup-rule list      Add a rule to the cgroup allowed devices list
--device-read-bps list         Limit read rate (bytes per second) from a
                                device (default [])
--device-read-iops list        Limit read rate (IO per second) from a
                                device (default [])
--device-write-bps list        Limit write rate (bytes per second) to a
                                device (default [])
--device-write-iops list       Limit write rate (IO per second) to a
                                device (default [])
--gpus gpu-request             GPU devices to add to the container
```

Rysunek 4.6. Opcje ograniczające zasoby wykorzystywane przez kontener

W tym podrozdziale dokonaliśmy przeglądu różnych opcji, za pomocą których można spełniać wymagania dotyczące wydajności, procesora, pamięci oraz prędkości odczytu i zapisu.

Kompetencje kontenera

Kontenery są domyślnie uruchamiane z określonymi uprawnieniami. Jedną z zalet systemu Linux jest możliwość precyzyjnego przydzielania uprawnień w zależności od sytuacji, dzięki czemu można korzystać z różnych funkcjonalności bez posiadania uprawnień administracyjnych.

Z perspektywy bezpieczeństwa w idealnym przypadku uprawnienia powinny być minimalne i jak najbardziej restrykcyjne. Innymi słowy: nie należy przydzielać szerszych uprawnień niż te, które są niezbędne do korzystania z potrzebnych funkcjonalności. Dzięki temu podatność kontenera na ataki będzie minimalna.

Za pomocą kompetencji zarządza się uprawnieniami dostępu procesu do jądra systemu i ogranicza możliwość wykonywania określonych operacji. Silnik platformy Docker wykorzystuje pewne kompetencje systemu Linux, które mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa.

Kompetencje umożliwiają stosowanie bardziej zaawansowanych strategii bezpieczeństwa na różnych poziomach uprawnień. Na stronie <http://man7.org/linux/man-pages/man7/capabilities.7.html> znajduje się opis kompetencji w systemie Linux.

Kompetencje są precyzyjnie określone, dzięki czemu można niezależnie przydzielać i odbierać uprawnienia superużytkownikowi. Poniższa lista zawiera przykładowe kompetencje:

- CAP_SYSLOG — modyfikowanie działania dziennika jądra.
- CAP_NET_ADMIN — modyfikowanie konfiguracji sieci.
- CAP_SYS_MODULE — zarządzanie modułami jądra.
- CAP_SYS_RAWIO — modyfikowanie pamięci jądra.
- CAP_SYS_NICE — modyfikowanie priorytetów procesów.
- CAP_SYS_TIME — modyfikowanie zegara systemowego.
- CAP_SYS_TTY_CONFIG — konfigurowanie urządzeń TTY.
- CAP_AUDIT_CONTROL — konfigurowanie podsystemu audytu.

Kompetencje są bardzo przydatne, ponieważ dzięki ich szczegółowości można wykonywać operacje systemowe z minimalnymi uprawnieniami bez konieczności korzystania z konta administratora. Kompetencje odgrywają ważną rolę w bezpieczeństwie wielu systemów. Są stosowane w środowiskach wirtualnych, takich jak platforma Docker, do zarządzania kontekstem bezpieczeństwa.

Główna zaleta kompetencji polega na tym, że nie trzeba nadawać procesom uprawnień superużytkownika, tylko uprawnienia niezbędne do wykonywania określonych operacji. Rysunek 4.7 przedstawia listę niektórych kompetencji wraz z opisem.

Nazwy wszystkich kompetencji mają prefiks CAP_. Na przykład kompetencja CAP_CHOWN umożliwia modyfikowanie identyfikatorów UID i GID właściciela pliku.

Kompetencja	Opis
SETPCAP	Modyfikowanie uprawnień procesu.
MKNOD	Tworzenie plików specjalnych za pomocą polecenia mknod.
AUDIT_WRITE	Zapisywanie rekordów w dzienniku audytu jądra.
CHOWN	Wprowadzanie zmian w identyfikatorach UID i GID plików (polecenie chown).
NET_RAW	Stosowanie gniazd typu RAW i SOCKET.
DAC_OVERRIDE	Ominięcie ograniczeń odczytu i zapisu plików oraz sprawdzenie uprawnień.
FOwner	Ominięcie kontroli uprawnień przy wykonywaniu operacji wymagających zgodnych identyfikatorów UID procesu i pliku.
FSETID	Pozostawienie bitów SETUID i SETGID bez zmian podczas modyfikowania plików.
KILL	Ominięcie kontroli uprawnień podczas wysyłania sygnałów.
SETGID	Wykonywanie dowolnych operacji na identyfikatorach GID procesów i liście dodatkowych identyfikatorów GID.
SETUID	Wykonywanie dowolnych operacji na identyfikatorach UID procesów.
NET_BIND_SERVICE	Wiązanie gniazd ze specjalnymi portami domenowymi (o numerach mniejszych od 1024).
SYS_CHROOT	Modyfikowanie katalogu administratora za pomocą polecenia chroot.
SETFCAP	Określanie uprawnień dostępu do plików.

Rysunek 4.7. Kompetencje w systemie Linux

Wyświetlenie wszystkich kompetencji

Pakiet `libcap` w systemie Linux zawiera polecenia i pliki binarne umożliwiające wyświetlanie kompetencji i zarządzanie nimi. Wśród nich można wyróżnić następujące polecenia:

- `getcap` — wyświetlenie kompetencji pliku.
- `setcap` — przydzielenie lub odebranie kompetencji plikowi.
- `getpcaps` — wyświetlenie kompetencji procesu.
- `capsh` — otwarcie interfejsu CLI do testowania i badania kompetencji.

Za pomocą polecenia `capsh` można otworzyć interfejs CLI umożliwiający testowanie i badanie domyślnych kompetencji:

- `CAP_AUDIT_WRITE` — zapisywanie dziennika jądra.
- `CAP_AUDIT_CONTROL` — konfigurowanie podsystemu audytu.
- `CAP_NET_ADMIN` — konfigurowanie sieci.
- `CAP_SETPCAP` — nadawanie uprawnień do sterowania procesami.

Rysunek 4.8 przedstawia przykład uruchomienia kontenera opartego na obrazie zawierającym środowisko Pythona oraz wyświetlenia kompetencji za pomocą polecenia `capsh --print`.

```
$ docker run --rm -it python sh -c 'apk add -U libcap; capsh --print'
Unable to find image 'python:latest' locally
latest: Pulling from library/python
85b1f47fba49: Pull complete
ba6bd283713a: Pull complete
817c8cd48a09: Pull complete
47cc0ed96dc3: Pull complete
4a36819a59dc: Pull complete
db9a0221399f: Pull complete
7a511a7689b6: Pull complete
1223757f6914: Pull complete
Digest: sha256:59d8481f4b2d21f2ac6623e986b4e91fa704112df3e7d9dddb7315d4a153ef5
Status: Downloaded newer image for python:latest
sh: 1: apk: not found
Current: = cap_chown,cap_dac_override,cap_fowner,cap_fsetid,cap_kill,cap_setgid,cap_setuid,cap_setpcap,cap_net_bind_service,cap_net_raw,cap_sys_chroot,cap_mknod,cap_audit_write,cap_setfcap+eip
Bounding set =cap_chown,cap_dac_override,cap_fowner,cap_fsetid,cap_kill,cap_setgid,cap_setuid,cap_setpcap,cap_net_bind_service,cap_net_raw,cap_s
```

Rysunek 4.8. Wyświetlenie kompetencji kontenera

W tym podrozdziale zostały opisane różne domyślne kompetencje kontenera.

Nadawanie i odbieranie kompetencji

Za pomocą poniższych poleceń i parametrów można nadawać i odbierać kontenerom różne kompetencje:

```
$ docker run --cap-add = {kompetencja}
$ docker run --cap-drop = {kompetencja}
```

Aby nadać wybraną kompetencję, należy użyć następujących poleceń:

```
$ docker run --rm -it --cap-add
$CAP alpine sh
```

Aby odebrać kompetencje administratorowi kontenera, można użyć następujących poleceń:

```
$ docker run --rm -it --cap-drop
$CAP alpine sh
```

Poniższe polecenia odbierają wszystkie kompetencje administracyjne, a następnie przydzielają indywidualne:

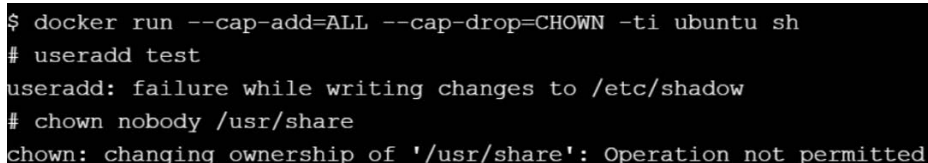
```
$ docker run --rm -it --cap-drop ALL --cap-add
$CAP alpine sh
```

W ramach ćwiczenia spróbuj usunąć kompetencję CHOWN wewnątrz kontenera, a następnie utworzyć konto użytkownika. Ta operacja zakończy się niepowodzeniem, ponieważ do jej wykonania jest potrzebna kompetencja CHOWN.

Poniższe polecenie zmienia właściciela pliku lub katalogu wewnątrz kontenera z systemem Ubuntu:

```
$ docker run --cap-add=ALL --cap-drop=CHOWN -ti ubuntu sh
```

Zmiana właściciela pliku lub katalogu za pomocą powyższego polecenia zakończy się niepowodzeniem i pojawi się komunikat *Operation not permitted* (nieдозwolona operacja), jak na rysunku 4.9.


```
$ docker run --cap-add=ALL --cap-drop=CHOWN -ti ubuntu sh
# useradd test
useradd: failure while writing changes to /etc/shadow
# chown nobody /usr/share
chown: changing ownership of '/usr/share': Operation not permitted
```

Rysunek 4.9. Odebranie kontenerowi kompetencji CHOWN

W ten sam sposób można uruchomić kontener bazujący na obrazie zawierającym środowisko Pythona i odebrać kompetencję CAPCHOWN. W efekcie nie będzie można zmieniać właścicieli plików wewnątrz kontenera. Polecenie zwróci kod błędu, ponieważ konto administratora będzie niedostępne i zmiana właściciela pliku lub katalogu nie będzie możliwa.

Poniższe polecenie odbiera kompetencję CHOWN kontenerowi zawierającemu środowisko Pythona:

```
$ docker run -it --cap-drop CHOWN python /bin/bash
```

Rysunek 4.10 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.

Platforma Docker uruchamia kontenery z ograniczonymi kompetencjami. Domyślnie są nadawane następujące kompetencje: chown, dac_override, fowner, kill, setgid, setuid, setpcap, net_bind_service, net_raw, sys_chroot, mknod, setfcap i audit_write.

Można odebrać wszystkie domyślne kompetencje i sprawdzić, czy kontener przestanie działać. Poniższe polecenie otwiera powłokę bez domyślnie nadanych kompetencji:

```
$ docker run -ti --cap-drop=CHOWN --cap-drop=DAC_OVERRIDE
--cap-drop=FSETID --cap-drop=FOWNER --cap-drop=KILL --cap-drop=MKNOD
--cap-drop=NET_RAW --cap-drop=SETGID --cap-drop=SETUID
--cap-drop=SETFCAP --cap-drop=SETPCAP --cap-drop=NET_BIND_SERVICE
--cap-drop=SYS_CHROOT --cap-drop=AUDIT_WRITE ubuntu /bin/bash
```

```
$ docker run -it --cap-drop CHOWN python /bin/bash
Unable to find image 'python:latest' locally
latest: Pulling from library/python
85b1f47fba49: Pull complete
ba6bd283713a: Pull complete
817c8cd48a09: Pull complete
47cc0ed96dc3: Pull complete
4a36819a59dc: Pull complete
db9a0221399f: Pull complete
7a511a7689b6: Pull complete
1223757f6914: Pull complete
Digest: sha256:59d8481f4b2d21f2ac6623e986b4e91fa704112df3e7d9dddb7315d4a153ef5
Status: Downloaded newer image for python:latest
root@ee7444d32500:/# chown nobody /usr/share/ca-certificates/
chown: changing ownership of '/usr/share/ca-certificates/': Operation not permitted
```

Rysunek 4.10. Odebranie kompetencji CHOWN kontenerowi zawierającemu środowisko Pythona

Zalecane jest również odbieranie uruchamianym kontenerom kompetencji SETUID i SETGID. Za zarządzanie identyfikatorami UID i GID jest odpowiedzialne jądro systemu Linux. Za pomocą wywołań systemowych można sprawdzić, czy żądane uprawnienia mogą zostać nadane.

Aby odebrać kompetencje setuid i setgid uruchamianemu kontenerowi, należy użyć następującego polecenia:

```
$ docker run -it --cap-drop SETGID --cap-drop SETUID python sh
```

Rysunek 4.11 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.

Przy próbie uzyskania powyższych kompetencji wewnątrz kontenera okaże się, że bity UID i GID są ustawione na 0.

Rysunek 4.12 przedstawia wynik wyświetlenia wszystkich kompetencji.

W tym podrozdziale dowiedziałeś się, że blokując bity UID i GID, można zwiększyć bezpieczeństwo kontenera i zapobiec uzyskaniu szerszych uprawnień.

Blokowanie polecenia ping w kontenerze

Aby zablokować polecenie ping w kontenerze zawierającym środowisko Pythona, należy użyć polecenia odbierającego kompetencję NET_RAW. Przy próbie użycia polecenia ping pojawi się komunikat *ping:Lacking privilege for raw socket* (brak uprawnień do surowego gniazda).

```
$ docker run -it --cap-drop SETGID --cap-drop SETUID python sh
# cat /proc/self/status
Name:   cat
State:  R (running)
Tgid:   7
Ngid:   0
Pid:    7
PPid:   1
TracerPid: 0
Uid:    0      0      0      0
Gid:    0      0      0      0
FDSize: 64
Groups:
NSTgid: 7
NSpid:  7
NSpgid: 7
NSSid:  1
VmPeak: 6080 kB
```

Rysunek 4.11. Odebranie kompetencji SETUID i SETGID kontenerowi zawierającemu środowisko Pythona

```
# capsh --print
Current: = cap_chown,cap_dac_override,cap_fowner,cap_fsetid,cap_kill,cap_setpcap,cap_net_bind_serv
ice,cap_net_raw,cap_sys_chroot,cap_mknod,cap_audit_write,cap_setfcap+eip
Bounding set =cap_chown,cap_dac_override,cap_fowner,cap_fsetid,cap_kill,cap_setpcap,cap_net_bind_s
ervice,cap_net_raw,cap_sys_chroot,cap_mknod,cap_audit_write,cap_setfcap
Securebits: 00/0x0/1'b0
  secure-noroot: no (unlocked)
  secure-no-suid-fixup: no (unlocked)
  secure-keep-caps: no (unlocked)
uid=0(root)
gid=0(root)
groups=
```

Rysunek 4.12. Bity UID i GID po odebraniu kompetencji

Poniższe polecenie odbiera kompetencję `net_raw` kontenerowi zawierającemu środowisko Pythona:

```
$ docker run --it --cap-drop NET_RAW python sh
```

Rysunek 4.13 przedstawia wynik użycia powyższego polecenia.

W powyższym przykładzie została zablokowana możliwość korzystania z gniazd typu RAW i PACKET. W ten sposób dzięki kompetencjom można precyzyjnie określać, jakie specjalne operacje mogą wykonywać użytkownicy i procesy.

Dobłą praktyką jest odbieranie kontenerowi wszystkich kompetencji i nadawanie mu tylko tych, których rzeczywiście potrzebuje. Służą do tego celu parametry `--cap-drop` i `--cap-add`.

Poniższy przykład pokazuje, że po odebraniu wszystkich kompetencji nie można użyć polecenia `ping` ani zmienić nazwy hosta. Za pomocą pokazanego polecenia

```
$ docker run -it --cap-drop NET_RAW python sh
Unable to find image 'python:latest' locally
latest: Pulling from library/python
85b1f47fba49: Pull complete
ba6bd283713a: Pull complete
817c8cd48a09: Pull complete
47cc0ed96dc3: Pull complete
4a36819a59dc: Pull complete
db9a0221399f: Pull complete
7a511a7689b6: Pull complete
1223757f6914: Pull complete
Digest: sha256:59d8481f4b2d21f2ac6623e986b4e91fa704112df3e7d9dddb7315d4a153ef5
Status: Downloaded newer image for python:latest
# ping 8.8.8.8
ping: Lacking privilege for raw socket.
```

Rysunek 4.13. Zablokowanie polecenia `ping` w kontenerze zawierającym środowisko Pythona

odbierane są wszystkie kompetencje kontenerowi zawierającemu system Alpine. Jak pokazuje rysunek 4.14, przy próbie użycia polecenia `ping` pojawia się komunikat o braku uprawnień.

```
$ docker run -ti --cap-drop=all alpine sh
Unable to find image 'alpine:latest' locally
latest: Pulling from library/alpine
e7c96db7181b: Pull complete
Digest: sha256:769fddc7cc2f0alc35abb2f91432e8beecf83916c421420e6a6da9f8975464b6
Status: Downloaded newer image for alpine:latest
/ # ping 8.8.8.8
PING 8.8.8.8 (8.8.8.8): 56 data bytes
ping: permission denied (are you root?)
/ # hostname foo
hostname: sethostname: Operation not permitted
```

Rysunek 4.14. Odebranie wszystkich kompetencji kontenerowi zawierającemu system Alpine

W ten sposób za pomocą kompetencji można kontrolować wykonywanie przez użytkowników i przez procesy operacji wymagających szerszych uprawnień. Na przykład po odebraniu kontenerowi kompetencji `setuid` i `setgid` haker nie będzie mógł wykorzystać słabych punktów kontenera i uruchomić powłoki systemowej, ponieważ nie będzie miał uprawnień administratora.

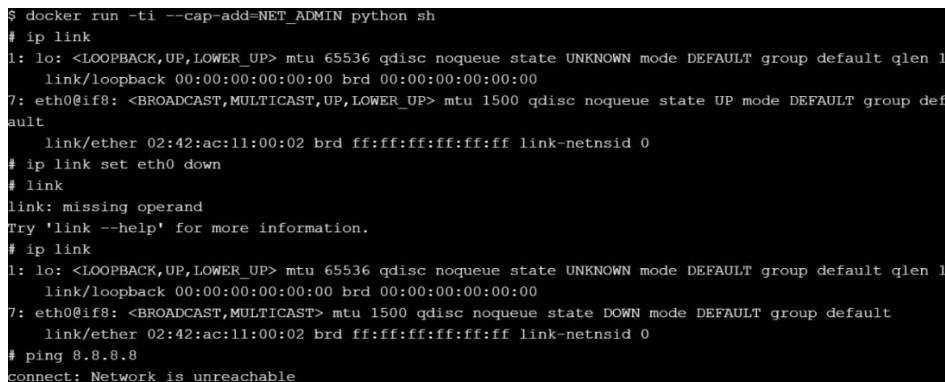
Nadawanie kompetencji do zarządzania siecią

W następnym przykładzie użyjemy parametru `--cap-add=NET_ADMIN`, aby nadać kompetencje do konfigurowania i kontrolowania sieci. Dzięki temu będzie można wyłączyć interfejs sieciowy za pomocą polecenia `eth0 down`. W efekcie po użyciu polecenia `ping` pojawi się komunikat o niedostępności sieci.

Poniższe polecenie dodaje kompetencję `net_admin` wewnątrz kontenera zawierającego środowisko Pythona:

```
$ docker run -ti --cap-add=NET_ADMIN python sh -c "ip link set eth0 down"
```

Rysunek 4.15 przedstawia efekt użycia tego polecenia.


```
$ docker run -ti --cap-add=NET_ADMIN python sh
# ip link
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP> mtu 65536 qdisc noqueue state UNKNOWN mode DEFAULT group default qlen 1
    link/loopback 00:00:00:00:00:00 brd 00:00:00:00:00:00
7: eth0@if8: <BROADCAST,MULTICAST,UP,LOWER_UP> mtu 1500 qdisc noqueue state UP mode DEFAULT group default
    link/ether 02:42:ac:11:00:02 brd ff:ff:ff:ff:ff:ff link-netnsid 0
# ip link set eth0 down
# link
link: missing operand
Try 'link --help' for more information.
# ip link
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP> mtu 65536 qdisc noqueue state UNKNOWN mode DEFAULT group default qlen 1
    link/loopback 00:00:00:00:00:00 brd 00:00:00:00:00:00
7: eth0@if8: <BROADCAST,MULTICAST> mtu 1500 qdisc noqueue state DOWN mode DEFAULT group default
    link/ether 02:42:ac:11:00:02 brd ff:ff:ff:ff:ff:ff link-netnsid 0
# ping 8.8.8.8
connect: Network is unreachable
```

Rysunek 4.15. Dodanie kompetencji do zarządzania siecią

Inna kompetencja, `NET_RAW`, ma istotny wpływ na bezpieczeństwo kontenera, ponieważ dotyczy generowania i wysyłania pakietów. Haker może ją wykorzystać do podszycia się pod innego użytkownika oraz do przeprowadzenia z kontenera ataku typu *man-in-the-middle*. Dlatego zalecane jest odbieranie tej kompetencji wraz z innymi, które nie są niezbędne do uruchomienia aplikacji kontenerowej. Kompetencja `NET_ADMIN` domyślnie nie jest aktywna, dlatego nie należy ufać obrazom, które ją wykorzystują, ponieważ oznacza to, że mają one pełną kontrolę nad siecią.

Polecenia pokazane na rysunku 4.16 odbierają kompetencję `NET_RAW` kontenerowi o nazwie *busybox*.

W tym podrozdziale zostało opisane zarządzanie siecią za pomocą kompetencji `NET_RAW` i `NET_ADMIN`.

Uruchamianie uprzywilejowanych kontenerów

W niektórych sytuacjach kontener musi mieć kompetencje do wykonywania operacji na jądrze systemu, które w normalnych warunkach nie są potrzebne. Obejmuje to m.in.: montowanie portu USB, modyfikowanie ustawień sieciowych i definiowanie urządzenia Unix. Poniższe polecenia podejmują próbę zmiany adresu MAC interfejsu `eth0` kontenera:

```
$ docker run --rm -ti ubuntu /bin/bash
root@b328e3449da8:/# ip link ls
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP>mtu 65536 qdiscnoqueue state ...
```

```

$ docker run --rm -ti busybox sh
/ # hostname foo
hostname: sethostname: Operation not permitted
/ # exit
[node1] (local) root@192.168.0.8 /sys
$ docker run --rm -ti --cap-add=SYS_ADMIN busybox sh
/ # hostname foo
/ # hostname
foo
/ # exit
[node1] (local) root@192.168.0.8 /sys
$ docker run --rm -ti --cap-drop=NET_DRAW busybox sh
docker: Error response from daemon: linux spec capabilities: Unknown capability drop: "NET_DRAW"
[node1] (local) root@192.168.0.8 /sys
$ docker run --rm -ti --cap-drop=NET_RAW busybox sh
/ # ping 8.8.8.8
PING 8.8.8.8 (8.8.8.8): 56 data bytes
ping: permission denied (are you root?)

```

Rysunek 4.16. Odebranie kompetencji `NET_RAW` do zarządzania siecią

```

link/loopback 00:00:00:00:00:00brd 00:00:00:00:00:00
9: eth0: <BROADCAST,UP,LOWER_UP>mtu 1500 qdiscnoqueue state ...
link/ether 02:42:0a:00:00:04brdff:ff:ff:ff:ff:ff
root@b328e3449da8:/# ip link set eth0 address 02:0a:03:0b:04:0c
RTNETLINK answers: Operation not permitted

```

Jak widać, jest to niedozwolona operacja i jądro systemu operacyjnego uniemożliwia jej wykonanie. Jeżeli jednak jest ona niezbędna do poprawnego działania kontenera, należy rozszerzyć jego uprawnienia. Najprościej można to zrobić, uruchamiając kontener z argumentem `--privileged=true`.

Poniższe polecenie uruchamia z pełnymi uprawnieniami kontener z systemem Ubuntu:

```
$ docker run -ti --rm --privileged=true ubuntu /bin/bash
```

Poniższe polecenia pokazują, że teraz można zmienić adres MAC:

```

root@88d9d17dc13c:/# ip link ls
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP>mtu 65536 qdiscnoqueue state ...
link/loopback 00:00:00:00:00:00brd 00:00:00:00:00:00
9: eth0: <BROADCAST,UP,LOWER_UP>mtu 1500 qdiscnoqueue state ...
link/ether 02:42:0a:00:00:04brdff:ff:ff:ff:ff:ff
root@88d9d17dc13c:/# ip link set eth0 address 02:0a:03:0b:04:0c
root@88d9d17dc13c:/# ip link ls
1: lo: <LOOPBACK,UP,LOWER_UP>mtu 65536 qdiscnoqueue state ...
link/loopback 00:00:00:00:00:00brd 00:00:00:00:00:00
9: eth0: <BROADCAST,UP,LOWER_UP>mtu 1500 qdiscnoqueue state ...
link/ether 02:0a:03:0b:04:0c brdff:ff:ff:ff:ff:ff

```

Kontener uprzywilejowany ma kompetencje do wykonywania operacji zazwyczaj dozwolonych tylko dla administratora. Poniższy przykład ilustruje tworzenie urządzenia podczas montowania obrazu dysku. Za pomocą poniższego polecenia jest uruchamiany kontener zawierający system Fedora z pełnymi uprawnieniami do powłoki bash:

```
$ docker run --privileged -i -t fedora /bin/bash
```

Rysunek 4.17 przedstawia wynik użycia tego polecenia.

```
$ docker run --privileged -i -t fedora /bin/bash
bash-4.3# dd if=/dev/zero of=disk.img bs=1M count=100 &> /dev/null
bash-4.3# mkfs -t minix disk.img &> /dev/null
bash-4.3# mount disk.img /mnt/
bash-4.3# mount | grep disk
/disk.img on /mnt type minix (rw,relatime)
bash-4.3#
```

Rysunek 4.17. Montowanie obrazu dysku w kontenerze z pełnymi uprawnieniami

Problem z argumentem `--privileged=true` polega na tym, że dzięki niemu kontener uzyskuje bardzo szerokie uprawnienia. W większości przypadków do wykonywania operacji na jądrze systemu potrzebna jest tylko jedna lub dwie kompetencje. Jak widać, uprzywilejowany kontener ma znacznie szerszy dostęp do sprzętu niż zwykły.

Wiarygodność kontenerów

Docker Content Trust (DCT) to funkcjonalność platformy Docker sprawdzająca, czy kontener jest bezpieczny, czy pochodzi z zaufanego źródła i czy można śledzić jego działanie.

Dzięki tej funkcjonalności programista może podpisać zawartość obrazu i skorzystać z wiarygodnego mechanizmu rozpowszechniania. Gdy użytkownik pobiera obraz z repozytorium, funkcjonalność DCT sprawdza podpis i pobiera certyfikat zawierający klucz publiczny, za pomocą którego może sprawdzić, czy obraz rzeczywiście pochodzi ze źródła widocznego w rejestrze.

W przypadku korzystania z serwisu Docker Hub włączenie funkcjonalności jest bardzo proste i polega na zdefiniowaniu następującej zmiennej środowiskowej:

```
$ export DOCKER_CONTENT_TRUST=1
```

Funkcjonalność DCT umożliwia użytkownikowi korzystanie tylko z tych etykiet obrazu, które zostały podpisane przed pobraniem. Aby ją włączyć, należy zdefiniować zmienną środowiskową `DOCKER_CONTENT_TRUST` lub uruchomić kontener z parametrem `--disable-content-trust=false`.

Wszystkie klucze są przechowywane po stronie klienta. Metadane zawierają tylko znacznik czasu, podpis, etykiety i obraz. Podczas pobierania obrazu z repozytorium sprawdzany jest podpis obrazu.

Rysunek 4.18 przedstawia pobieranie obrazu zawierającego środowisko Pythona przy włączonej funkcjonalności DCT.

```
$ docker pull python
Using default tag: latest
Pull (1 of 1): python:latest@sha256:68dc1ce187dd2c32f4b237e44610d9f4f34add97f9c5c7c92268db14c77fb5c2
sha256:68dc1ce187dd2c32f4b237e44610d9f4f34add97f9c5c7c92268db14c77fb5c2: Pulling from library/python
05d1a5232b46: Pull complete
5cee356eda6b: Pull complete
89d3385f0fd3: Pull complete
80ae6b477848: Pull complete
28bdf9e584cc: Pull complete
523b203f62bd: Pull complete
e423ae9d5ac7: Pull complete
adc78e8180f7: Pull complete
5c4f0bc7295a: Pull complete
Digest: sha256:68dc1ce187dd2c32f4b237e44610d9f4f34add97f9c5c7c92268db14c77fb5c2
Status: Downloaded newer image for python@sha256:68dc1ce187dd2c32f4b237e44610d9f4f34add97f9c5c7c92268db14c77fb5c2
Tagging python@sha256:68dc1ce187dd2c32f4b237e44610d9f4f34add97f9c5c7c92268db14c77fb5c2 as python:late
st
```

Rysunek 4.18. Pobieranie obrazu zawierającego środowisko Pythona przy włączonej funkcjonalności DCT

Funkcjonalność DCT chroni kontener przed różnymi atakami, m.in.:

- **Umieszczeniem w obrazie szkodliwego kodu** — haker nie jest w stanie zmodyfikować oficjalnego obrazu i umieścić w nim szkodliwego kodu.
- **Powtarzanymi atakami** — tego typu ataki polegają na umieszczeniu starszej wersji aplikacji, która została złamana. Funkcjonalność DCT sprawdza integralność obrazu, wykorzystując znaczniki czasowe.
- **Zatwierdzeniem klucza** — jeżeli klucz zostanie wykradzony, funkcjonalność DCT tworzy nowy, który jest wykorzystywany do utworzenia nowego obrazu.

Podpisywanie obrazów

Teraz przyjrzymy się integralności obrazu i jego warstw. Każda warstwa zawiera sumę kontrolną SHA256, za pomocą której można sprawdzić, czy obraz nie został zmodyfikowany. Jeżeli jednak obraz zostanie pobrany przez niezabezpieczoną sieć lub opublikowany przez niezaufanego użytkownika, wtedy za pomocą sumy kontrolnej nie można wykryć zmian.

W pliku *Dockerfile* można umieścić dwie instrukcje, które podpisują obraz w chwili jego kompilacji oraz publikują go w repozytorium. Dzięki temu podczas pobierania obrazu można sprawdzić plik z podpisem.

Aby móc podpisywać obrazy, należy zdefiniować zmienne środowiskowe `DOCKER_CONTENT_TRUST` i `DOCKER_CONTENT_TRUST_SERVER`. Pierwsza służy do włączania i wyłączania funkcjonalności DCT. Przy włączonej funkcjonalności jest sprawdzana integralność obrazu z wykorzystaniem usługi uwierzytelniającej wskazanej w drugiej zmiennej.

Drugą zmienną środowiskową zawiera adres URL usługi uwierzytelniającej. Obrazy zazwyczaj pobiera się z serwisu Docker Hub lub repozytorium z wykorzystaniem usługi świadczonej przez firmę Docker.

Aby podpisać obraz, należy w pliku *Dockerfile* zdefiniować powyższe zmienne:

- `export DOCKER_CONTENT_TRUST=1,`
- `export DOCKER_CONTENT_TRUST_SERVER="http://notary.docker.io".`

Po załadowaniu obrazu klient platformy Docker zwraca ciąg znaków zawierający sumę kontrolną. Suma ta jest następnie używana do weryfikowania obrazu podczas pobierania go.

Rysunek 4.19 przedstawia wynik pobrania obrazu Dockera zawierającego środowisko Pythona i sprawdzenia jego sumy kontrolnej.

```
$ docker pull python@sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c183
sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c183: Pulling from library/python
c5e155d5ald1: Already exists
221d80d00ae9: Already exists
4250b3117dca: Already exists
3b7ca19181b2: Already exists
425d7b2a5bcc: Already exists
dc3049ff3f44: Pull complete
472a6afc6332: Pull complete
5f79c90f8d7c: Pull complete
1051ee813012: Pull complete
Digest: sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c183
Status: Downloaded newer image for python@sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c183
docker.io/library/python@sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c183
[nodel] (local) root@192.168.0.28 ~
$ docker pull python@sha256:35ff9f44818f8850fd318aa69c2e7ba61d85e3b93283078c10e56e7d864c1831
invalid checksum digest length
```

Rysunek 4.19. Pobranie obrazu Dockera zawierającego środowisko Pythona i sprawdzenie jego sumy kontrolnej

Gdy obraz jest pobierany w opisany sposób, platforma Docker sprawdza, czy wyliczona suma kontrolna jest zgodna z podaną. Aktualizacja obrazu powoduje zmianę jego sumy kontrolnej. W ten sposób zapobiega się modyfikacjom obrazu przez osoby trzecie, dzięki czemu można go bezpiecznie pobrać.

Jeżeli funkcjonalność DCT jest włączona, platforma Docker umożliwia pobieranie wyłącznie podpisanych obrazów. Przy próbie uruchomienia obrazu o niezgodnej sumie kontrolnej pojawi się komunikat o niedostępności danych uwierzytelniających dla *docker.io/<nazwa_obrazu>*.

Rysunek 4.20 przedstawia efekt pobrania obrazu z serwisu Docker Hub przy włączonej i wyłączonej funkcjonalności DCT.

W tym podrozdziale zostało opisane weryfikowanie wiarygodności obrazów za pomocą funkcjonalności DCT.

```

$ export DOCKER_CONTENT_TRUST=1
[model] (local) root@192.168.0.28 ~
$ docker pull jmortegac/linux_tweet_app:1.0
Error: remote trust data does not exist for docker.io/jmortegac/linux_tweet_app: notary.docker.io does not have trust
data for docker.io/jmortegac/linux_tweet_app
[model] (local) root@192.168.0.28 ~
$ export DOCKER_CONTENT_TRUST=0
[model] (local) root@192.168.0.28 ~
$ docker pull jmortegac/linux_tweet_app:1.0
1.0: Pulling from jmortegac/linux_tweet_app
bc95e04b23c0: Pull complete
a21d9ee25fc3: Pull complete
9bda7d5afd39: Pull complete
e64d34b6ad71: Pull complete
a7e018a2b8ff: Pull complete
Digest: sha256:db9f2e75b91780c804c283081123fbelb2b4080fe124eeb040f8ad1bfd70fe38
Status: Downloaded newer image for jmortegac/linux_tweet_app:1.0
docker.io/jmortegac/linux_tweet_app:1.0

```

Rysunek 4.20. Pobieranie obrazu przy włączonej i wyłączonej funkcjonalności DCT

Bezpieczne pobieranie obrazów z wykorzystaniem pliku Dockerfile

W większości przypadków, aby bezpiecznie pobrać obraz z wykorzystaniem pliku *Dockerfile*, należy dodać podpis weryfikujący. Rysunek 4.21 przedstawia plik *Dockerfile* obrazu zawierającego środowisko Pythona. W pliku jest wykorzystany klucz GPG weryfikujący podpis pobieranego obrazu.

```

ENV GPG_KEY E3FF2839C048B25C084DEBE9B26995E318250568
ENV PYTHON_VERSION 3.8.0a4

RUN set -ex \
    \
    && wget -O python.tar.xz "https://www.python.org/ftp/python/${PYTHON_VERSION%%[a-z]*}/Python-${PYTHON_VERSION}.tar.xz" \
    && wget -O python.tar.xz.asc "https://www.python.org/ftp/python/${PYTHON_VERSION%%[a-z]*}/Python-${PYTHON_VERSION}.tar.xz.asc" \
    && export GNUPGHOME="$(mktemp -d)" \
    && gpg --batch --keyserver ha.pool.sks-keyservers.net --recv-keys "$GPG_KEY" \
    && gpg --batch --verify python.tar.xz.asc python.tar.xz \
    && { command -v gpgconf > /dev/null && gpgconf --kill all || :; } \
    && rm -rf "$GNUPGHOME" python.tar.xz.asc \
    && mkdir -p /usr/src/python \
    && tar -xJC /usr/src/python --strip-components=1 -f python.tar.xz \
    && rm python.tar.xz \
    \

```

Rysunek 4.21. Bezpieczne pobieranie obrazu z wykorzystaniem pliku *Dockerfile*

W tym podrozdziale zostały opisane dobre praktyki pobierania obrazów z wykorzystaniem pliku *Dockerfile*.

Narzędzie notary do zarządzania obrazami

Narzędzie *notary* służy do bezpiecznego publikowania obrazów i zarządzania nimi. Podpisanie obrazu za pomocą tego narzędzia daje użytkownikowi pewność, że pobierany przez niego obraz jest wiarygodny.

Przeznaczeniem narzędzia *notary* jest zapewnienie wiarygodności obrazów pobieranych z publicznych i prywatnych repozytoriów, przenoszenie wiarygodności między użytkownikami i bezpieczne umieszczanie obrazów w repozytoriach z wykorzystaniem niezabezpieczonych kanałów.

Dzięki narzędziu *notary* pobieranie obrazów jest bezpieczniejszym i stabilniejszym procesem. Ułatwia ono publikowanie i weryfikowanie obrazów.

Narzędzie *notary* składa się z serwera i klienta. Na lokalnym komputerze instaluje się klienta, który zarządza kluczami i komunikacją z serwerem. Dokładne informacje na temat kompilowania i konfigurowania serwera uwierzytelniającego są dostępne na stronie <https://github.com/docker/notary>.

Oficjalny serwer narzędzia *notary* znajduje się pod adresem <https://notary.docker.io>. Skompilowane pliki binarne dla 64-bitowych systemów Linux i macOS są dostępne w serwisie GitHub pod adresem <https://github.com/theupdateframework/notary/releases>.

Rejestr Dockera

Platforma Docker oferuje mechanizm rozpowszechniania oprogramowania zwany *rejestrem*. Jest on bardzo istotny, ponieważ umożliwia pakowanie, wysyłanie, przechowywanie, odkrywanie i wykorzystywanie obrazów. Najbardziej znanym rejestrem jest serwis Docker Hub.

Czym jest rejestr?

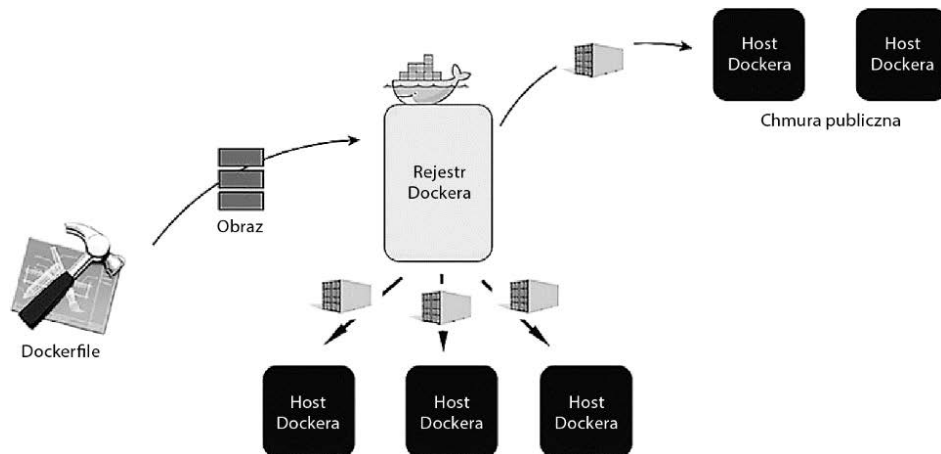
Rejestr odgrywa kluczową rolę podczas tworzenia środowiska kontenerowego i obrazów. Z własnego rejestru można pobierać tworzone samodzielnie obrazy, które nie powinny być publicznie dostępne. Dzięki rejestrowi umieszczonemu we własnej infrastrukturze oszczędza się pasmo, uzyskuje lepszy dostęp do obrazów i przyspiesza ich pobieranie. Dzisiaj może się to wydawać nieistotne, ale w klastrach, w których są udostępniane aktualizacje, jest to naprawdę ważne.

Rysunek 4.22 przedstawia proces tworzenia obrazu i umieszczania go w rejestrze.

Programiści pobierają obrazy z rejestru i tworzą kontenery, które wdrażają w publicznej chmurze lub na prywatnych firmowych serwerach.

Rejestr Dockera w serwisie Docker Hub

Docker Hub jest głównym rejestrem obrazów. Jest udostępniany jako usługa PaaS z różnymi opcjami abonamentowymi.

Rysunek 4.22. Rejestr Dockera z punktu widzenia programisty

Rejestr Dockera funkcjonuje podobnie jak repozytorium Git. Każdy obraz składa się z warstw. Platforma Docker kompilując obraz, rejestruje tylko różnice pomiędzy jego nową a poprzednią wersją. Dzięki temu proces tworzenia i rozpowszechniania obrazów jest o wiele efektywniejszy.

Aby móc przechowywać i rozpowszechniać własne obrazy, można zainstalować i uruchomić rejestr Dockera na własnym serwerze. Można to zrobić na kilka sposobów. W systemie Linux zawierającym pakiet rejestracyjny Dockera (np. Fedora lub Red Hat Enterprise) należy zainstalować pakiet i uruchomić usługę. W przypadku innych dystrybucji systemu należy uruchomić oficjalny kontener z rejestrem.

Rejestr Dockera jest otwartym oprogramowaniem. Można je zainstalować na dowolnym serwerze i wykorzystywać do przechowywania prywatnych obrazów. Użytkuje się wtedy alternatywny rejestr dla serwisu Docker Hub, umożliwiający przechowywanie obrazów na własnym serwerze. W ten sposób można w lokalnym, kontrolowanym środowisku przechowywać prywatne obrazy przeznaczone na wewnętrzny użytek. Oficjalna wersja tej usługi jest dostępna w serwisie Docker Hub pod adresem http://hub.docker.com/_/registry.

Tworzenie lokalnego rejestru

Użyty w poniższym przykładzie obraz zawiera implementację rejestru Dockera HTTP API V2, który można stosować z platformą Docker w wersji 1.6 lub nowszej.

Aby zainstalować na własnym serwerze prywatny rejestr Dockera, należy wykonać następujące operacje:

1. Za pomocą poniższego polecenia uruchomić w trybie odłączonym kontener zawierający rejestr, udostępniający port nr 5000 i wykorzystujący adres IP hosta:

```
$ docker run -d -p 5000:5000 --restart = always --name registry registry:2
```

Rysunek 4.23 przedstawia efekt użycia tego polecenia.

```
$ docker run -d -p 5000:5000 --restart=always --name registry registry:2
Unable to find image 'registry:2' locally
2: Pulling from library/registry
c87736221ed0: Pull complete
1cc8e0bb44df: Pull complete
54d33bcb37f5: Pull complete
e8afc091c171: Pull complete
b4541f6d3db6: Pull complete
Digest: sha256:77a8fb00c00b99568772a70f0863f6192ff2635e4af4e22e4d9c622edeb5f2de
Status: Downloaded newer image for registry:2
d47e0b90b502870403ef634632fffd4012c792b02aba11f4264cc5eed56c7089
[node1] (local) root@192.168.0.28 ~
$ docker ps
```

CONTAINER ID	IMAGE NAMES	COMMAND	CREATED	STATUS	PORTS
d47e0b90b502	registry:2	"/entrypoint.sh /etc..."	2 minutes ago	Up 2 minutes	0.0.0.

```
0:5000->5000/tcp registry
```

Rysunek 4.23. Pobranie kontenera w celu utworzenia lokalnego rejestru

Powyższe polecenie uruchamia dostępny w serwisie Docker Hub obraz zawierający rejestr, udostępnia port TCP nr 5000, za pomocą którego klienci będą mogli korzystać z rejestru, i uruchamia kontener na pierwszym planie systemu. Aby przetestować kontener, załaduj i pobierz obraz z prywatnego repozytorium. Na przykład możesz pobrać obraz `hello-world` dostępny w serwisie Docker Hub:

```
$ sudo docker run --name myhello hello-world
```

2. Kolejną operacją jest przypisanie etykiety obrazowi `hello-world`. W tym celu należy użyć polecenia `docker tag`:

```
$ docker tag hello-world localhost:5000/hello-me:latest
```

Rysunek 4.24 przedstawia efekt użycia tego polecenia.

```
$ sudo docker tag hello-world localhost:5000/hello-me:latest
[node1] (local) root@192.168.0.18 ~
$ docker images
```

REPOSITORY	TAG	IMAGE ID	CREATED	SIZE
registry	2	2e2f252f3c88	2 weeks ago	33.3MB
registry	latest	2e2f252f3c88	2 weeks ago	33.3MB
hello-world	latest	4ab4c602aa5e	2 weeks ago	1.84kB
localhost:5000/hello-me	latest	4ab4c602aa5e	2 weeks ago	1.84kB

Rysunek 4.24. Przypisanie etykiety obrazowi `hello-world`

3. Następnie należy umieścić obraz w rejestrze za pomocą następującego polecenia:

```
$ docker push localhost:5000/hello-me:latest
```

Rysunek 4.25 przedstawia efekt użycia tego polecenia.

```
$ sudo docker push localhost:5000/hello-me:latest
The push refers to repository [localhost:5000/hello-me]
428c97da766c: Pushed
latest: digest: sha256:1a6fd470b9ce10849be79e99529a88371dff60c60aab424c077007f6979b4812 size: 524
[node1] (local) root@192.168.0.18 ~
$ docker images
```

REPOSITORY	TAG	IMAGE ID	CREATED	SIZE
registry	latest	2e2f252f3c88	2 weeks ago	33.3MB
hello-world	latest	4ab4c602aa5e	2 weeks ago	1.84kB
localhost:5000/hello-me	latest	4ab4c602aa5e	2 weeks ago	1.84kB

Rysunek 4.25. Umieszczenie obrazu *hello-world* w lokalnym rejestrze

4. W kolejnym kroku należy sprawdzić, czy można pobrać obraz z rejestru. W tym celu należy najpierw usunąć bieżący obraz za pomocą polecenia `docker rm`, a następnie pobrać go z lokalnego rejestru:

```
$ sudo docker rm myhello
$ sudo docker rmi hello-world localhost:5000/hello-me:latest
$ sudo docker pull localhost:5000/hello-me:latest
```

Rysunek 4.26 przedstawia efekt użycia powyższych poleceń.

```
$ sudo docker rm myhello
myhello
[node1] (local) root@192.168.0.18 ~
$ sudo docker rmi hello-world localhost:5000/hello-me:latest
Untagged: hello-world:latest
Untagged: hello-world@sha256:0add3ace90ecb4adb7777e9aacf18357296e799f81cab9fde470971e499788
Untagged: localhost:5000/hello-me:latest
Untagged: localhost:5000/hello-me@sha256:1a6fd470b9ce10849be79e99529a88371dff60c60aab424c077007f6979b4812
Deleted: sha256:4ab4c602aa5eed5528a6620ff18a1dc4faef0e1ab3a5eddcd410714478c67f
Deleted: sha256:428c97da766c4c13b19088a471de6b622b038f3ae8ef10ec5a37d6d31a2df0b
[node1] (local) root@192.168.0.18 ~
$ sudo docker pull localhost:5000/hello-me:latest
latest: Pulling from hello-me
d1725b59e92d: Pull complete
Digest: sha256:1a6fd470b9ce10849be79e99529a88371dff60c60aab424c077007f6979b4812
Status: Downloaded newer image for localhost:5000/hello-me:latest
```

Rysunek 4.26. Usunięcie obrazu *hello-world* i pobranie jego kopii z lokalnego rejestru

5. Na koniec można zweryfikować pobrany obraz i uruchomić go:


```
$ docker images
$ docker run -it localhost:5000/hello-me
```

Rysunek 4.27 przedstawia efekt użycia powyższych poleceń.

Krótko mówiąc: dzięki prywatnemu rejestrowi programiści mogą wysyłać i pobierać obrazy bez korzystania z publicznego rejestru.

```

$ docker images
REPOSITORY          TAG                 IMAGE ID            CREATED             SIZE
registry             latest              2e2f252f3c88       2 weeks ago        33.3MB
localhost:5000/hello-me latest             4ab4c602aa5e       2 weeks ago        1.84kB
ubuntu               latest              cd6d8154f1e1       3 weeks ago        84.1MB
[nodex] (local) root@192.168.0.18 ~
$ docker run -it local
localhost:5000/hello-me      localhost:5000/hello-me:latest
[nodex] (local) root@192.168.0.18 ~
$ docker run -it localhost:5000/hello-me

Hello from Docker!
This message shows that your installation appears to be working correctly.

```

Rysunek 4.27. Sprawdzenie i uruchomienie obrazu pobranego z lokalnego rejestru

Podsumowanie

Bezpieczeństwo kontenerów to nie lada wyzwanie. Jest kilka aspektów, o których należy zawsze pamiętać. Przede wszystkim aby móc uruchamiać kontenery i aplikacje, należy wcześniej uruchamiać główny proces platformy Docker, co wymaga posiadania uprawnień administracyjnych. Inną kwestią jest elastyczność platformy, dzięki której można łatwo uruchamiać wiele instancji kontenerów, z których każdy może mieć zainstalowane inne poprawki bezpieczeństwa.

Platforma Docker, jak każde inne oprogramowanie, jest narażona na zagrożenia. Aby je zminimalizować, należy stosować dobre praktyki bezpieczeństwa i często weryfikować infrastrukturę pod kątem podatności na ataki. W następnym rozdziale będą opisane narzędzia do testowania bezpieczeństwa hosta platformy Docker.

Pytania

1. Jaki komponent platformy jest odpowiedzialny za tworzenie kontenerów, tj. tworzenie systemu plików, przypisywanie adresów IP, kierowanie pakietów, zarządzanie procesami i wykonywanie innych zadań wymagających uprawnień administracyjnych?
2. Jak się nazywa katalog wydzielony z systemu plików, współdzielony przez kontenery i zarządzany bezpośrednio przez główny proces platformy Docker?
3. Jakie bity określają uprawnienia użytkowników innych niż administratorzy do dostępu do plików i katalogów systemu operacyjnego?
4. Za pomocą jakiej zmiennej środowiskowej można sprawdzać, czy obrazy pobierane z rejestru Dockera lub serwisu Docker Hub są wiarygodne i podpisane?
5. Za pomocą jakiego narzędzia można zarządzać uprawnieniami procesów do dostępu do funkcji jądra oraz oddzielać uprawnienia administracyjne?

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

DevOps jest innowacyjną metodyką prowadzenia projektów, w której wyjątkowe znaczenie ma integracja zespołów programistów i administratorów systemów. Taki sposób rozwijania aplikacji wydaje się szczególnie atrakcyjny w odniesieniu do aplikacji kontenerowych. Technologia kontenerów i orkiestracji jest uważana za bardzo nowoczesną, jednak nawet w przypadku kontenerów Docker i klastrów Kubernetes kwestii bezpieczeństwa nie wolno lekceważyć. Podobnie jak w innych aplikacjach, zabezpieczanie zaczyna się podczas projektowania. O czym więc powinny pamiętać zespoły pracujące zgodnie z DevOps, aby zapewnić bezpieczeństwo swoich kontenerów?

W tej książce pokazano związek między metodyką DevOps a praktyką dotyczącą kontenerów Docker i klastrów Kubernetes z perspektywy bezpieczeństwa, monitoringu i zarządzania. Przedstawiono dobre praktyki tworzenia obrazów kontenerów Docker, a także zasady bezpieczeństwa hostów, na których są uruchamiane kontenery, i wszystkich komponentów. Poruszono takie zagadnienia jak statyczna analiza zagrożeń obrazów Docker, podpisywanie obrazów za pomocą Docker Content Trust oraz umieszczanie ich w rejestrze Docker. Opisano też techniki zabezpieczania platformy Kubernetes. Ponadto znalazł się tutaj opis narzędzi do zarządzania kontenerami i aplikacjami, jak również monitorowania aplikacji kontenerowych i tworzenia sieci w platformie Docker.

Najciekawsze zagadnienia:

- gruntowne wprowadzenie do metodyki DevOps
- czym są platformy kontenerowe: Docker, Kubernetes, Swarm, OpenShift
- zagrożenia kontenerów i obrazów
- narzędzia do audytu bezpieczeństwa i zabezpieczania aplikacji kontenerowych
- zarządzanie kontenerami i ich monitorowanie za pomocą narzędzi: cAdvisor, Sysdig, Portainer i Rancher

Jose Manuel Ortega Candel jest inżynierem oprogramowania i analitykiem bezpieczeństwa. Specjalizuje się w nowych technologiach i w bezpieczeństwie otwartego oprogramowania — koncentruje się na zabezpieczaniu kodu Pythona i stosowaniu metodyki DevOps. Jest autorem publikacji w czasopismach branżowych. Słynie z entuzjastycznego nastawienia do nowych technologii.

Niezawodność DevOps to także bezpieczne wdrażanie kontenerów Docker!

  helion.pl HELION SA ul. Kościuszki 1c 44-100 Gliwice tel.: 32 230 98 63 helion@helion.pl	<i>Sprawdź nasze szkolenia!</i> SZKOLENIA AKADEMIA IT & BUSINESS WWW.SZKOLENIA.HELION.PL	KOD KORZYŚCI <i>Sięgnij po więcej!</i> ISBN 978-83-283-7996-1 9 788328 379961
INFORMATYKA W NAJLEPSZYM WYDANIU		Cena: 79,00 zł